

1. אבו גווילה
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

6. המוקד להגנת הפרט

מיוצגים ע"י ב"כ עוה"ד ע' לנדאו ואח'
רח' אבו עובדיה 4, ירושלים 97200
טל': 02-6283555 פקס': 02-6276317

העותרים

- נגד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים
טל': 02-6208170 פקס': 02-6222385

המשיבה

תגובה מטעם המשיבה

המשיבה מתכבדת בזאת להודיע, כי היא מקבלת את המלצת בית המשפט הנכבד, ומסכימה להוצאת צו זמני שיאפשר את שהיית העותרים 2-5 בישראל עד להחלטה הסופית בבג"צ 4608/02.

ואלו נימוקי המשיבה:

1. גם לאחר עיון בתגובתם מיום 23.2.2003 ניתן לשוב ולהתרשם, כי העותרים מבקשים לקרוא לתוך תקנה 12 לתקנות הכניסה לישראל, תשל"ד-1974 (להלן-"התקנות") את אשר אין בה.
2. המשיבה תשוב ותטען, כי אין כל בסיס להתעלמות מלשון מפורשת של התקנה, אשר בהתאם למפורט בסעיפים 29-37 לתגובה מטעם המשיבה, מתיישבת גם עם תכלית התקנה.

3. המשיבה תטען, כי אין היא חולקת על היות תקנה 12 לתקנות מוכוונת לפעול לטובת קטינים שנולדו לתושבי המדינה, אולם גם תכלית זו אינה עומדת בפני עצמה, והיא מסוייגת הן על פי לשון התקנה, והן על פי הערך המוגן, קרי, הימנעות מהותרת הקטין נעדר כל מעמד בסמוך ללידתו, ולא דווקא השוואת מעמדו למעמד הורהו.
4. ויוטעם, כי אם הרציונל שבבסיס תקנה 12 הנ"ל היה הרצון להשוות את מעמד הקטין למעמד הורהו, הרי שהיה מקום לקבוע, כי עצם הלידה בישראל מקנה לו מעמד של תושב קבע, ולא היא כעולה מבג"צ 979/99 המצורף לתגובת המשיבה מיום 11.2.03 (להלן-"תגובת המשיבה").
5. וכך, ברי, כי קטין אשר נולד מחוץ לתחומי מדינת ישראל, ואף רכש מעמד מחוץ למדינה, אין עוד כי יותר ללא מעמד, ויתרה מזאת, יש בסיס להנחה, כי עצם לידתו מחוץ לתחומי מדינת ישראל, והעובדה שלא הוגשה בקשה בסמוך למועד לידתו, מעידה על מרכזו חיי משפחתו, עובדה המקימה צידוק לבחינת עניינו באופן מקיף, האופייני לבקשות לאיחוד משפחה.
6. באשר לטענות בדבר שינויים במדיניות המשיבה - המשיבה תטען, כי גם אם היו מקרים בהם טופלה בעבר בקשה לרישום ילדי תושבים שנולדו מחוץ לישראל כשם שטופלו בקשות דומות ביחס לאלו שנולדו בישראל, הרי שמדובר בטיפול שגוי ומקומי בבקשה, ולא ביטוי של מדיניות, המחילה במקרים אלו את תקנה 12 הנ"ל.
7. המשיבה תשוב ותטען, כי מדיניותה בהקשר זה לא השתנתה, ואין להקיש משינוי המדיניות ביחס לבקשות אתמ"ש המוגשות על ידי נשים עם שינוי לכאורה במדיניות ביחס להגשת בקשות לרישום ילדים שנולדו מחוץ לישראל.
8. בנוסף לכך וכעולה מהמתואר בסעיף 42 לעתירה ברי, כי במקום בו נדרש רישום הילד לאחר שחלפה שנה מיום הולדתו נדרשת רמת הוכחה דומה לזו של בקשה לאיחוד משפחות - קרי, בדיקה של מרכזו חיי המשפחה. הקביעה בסיפא לאותו סעיף המעלה טענה לפיה אין הבחנה בין ילדי הארץ למי שאינם ילדי הארץ אין לה על מה שתסמוך.
9. המשיבה תטען, כי גם אם טכנית נושא המסמך כותרת של "בקשה לרישום ילדים", הרי שבפועל ביחס לילד שלא נולד בארץ נערכת בדיקה שבמהותה הינה בקשה לאיחוד משפחות, שבה נערכת בדיקה מקיפה של מרכזו חיי ללא קיצור הדרך הנגזרים מתקנה 12 לתקנות.
10. בכך טוענת המשיבה, כי ברור מאליו, שגם ביחס לאותם ילדים שלא נולדו בישראל לתושבי קבע בישראל ניתנת האפשרות לקבל מעמד בישראל, זאת בתנאי שיתקיימו הקריטריונים המקובלים לאישור בקשות מסוג זה, בין השאר שמרכזו חיייהם המוכח הינו בישראל.

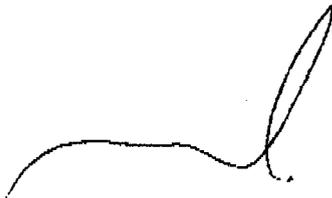
11. כנגזרת מן הנטען לעיל שבה המשיבה וטוענת, כי עניינם של העותרים דנו, כמו גם עניינם של אחרים, אשר נולדו מחוץ לגבולות מדינת ישראל (ולצורך כך גם מי שנולד באיזור - שלא סופח למדינת ישראל - נולד מחוץ לגבולות המדינה) בא תחת כנפי החלטת הממשלה 1813 מיום 12.5.2002, שכן בקשתם של הללו לרכוש מעמד בישראל הינה למעשה בקשה לאחמ"ש.

12. באשר לניסיון לצמצם את תחולתה של החלטה 1813 הנ"ל לבקשות המוגשות ביחס לבני זוג בלבד מעבר להיות מקומה של טענה זו נדונה במסגרת בג"צ 4608/02, הרי שיש בה כדי לרוקן מתוכן את תכלית ההוראה המקפאה טיפול בבקשות אחמ"ש של פונים ממוצא פלסטיני.

13. המשיבה תטען, כי הרציונל המרכזי שבבסיס ההקפאה הינו באופן מובהק רציונל ביטחוני המתייחס להוזה וצופה פני עתיד, ואין בהיות העותרים או פונים אחרים קטינים לטול את העוקץ מרציונל זה, בשים לב למציאות שהולידה את הצורך בקבלת החלטה.

14. לנוכח כל הנטען לעיל, ובשים לב לגילם הצעיר של העותרים מסכימה המשיבה להמלצת בית המשפט הנכבד.

היום, ו' אדר ב', תשס"ג, 10 מרץ, 2003

שגיא אופיר, עו"ד מ.ר.

עוזר ראשי לפרקליט מחוז ירושלים